

2) Dessa fötter äro antingen båda tvåledade eller är den ena enledad och den andra tvåledad. En enledad fot består af blott höjning, en tvåledad af höjning och en sänkning, hvars ena led har en biton eller med andra ord af höjning; bihöjning och sänkning.

3) De tvåledade fötterna äro antingen fallande (trokaiska) eller stigande (iambiska), de treledade blott fallande, med biton på andra eller tredje stafvelsen. Stigande och fallande fötter kunna godtyckligt förbindas blott att hela versen ej blir mer än fyrledad. Dock gäller denna inskränkning blott de jemna verserna, i de udda förekomma femledade verser i stort omfång.

4) Höjningarna falla i regeln på hufvudtoniga stafvelser, sällan på afledningar eller ändelser.

5) Höjningen är i allmänhet en lång stafvelse eller dess upplösning $\smile \simeq$. Blott då två höjningar sammanstöta, äfven om den ena är blott en bihöjning, kan den andra förkortas till enkelt \smile .

6) Sänkningarne bildas mest af afledningar och ändelser, men ock af en- och proklitiska ord, blott undantagsvis af icke hufvudtoniga sammansättningsleder.

7) Sänkningarne äro för det mesta enstafviga och så alltid i slutet af versen; inuti versen ('die mittlere Senkung') ofta tvåstafviga, sällan flerstafviga; i början af versen ('die Eingangssenkung') vanligen en- till tre-stafviga, sällan flerstafviga.

8) Upptakter framför de enligt mom. 3) möjliga förbindelserna af fötter förekomma blott undantagsvis i de jemna verserna, men äro i de udda ej sällsynta.

'erste halbzeile' och en jemn vers 'zweite halbzeile'. Jag tillåter mig i denna afhandling använda de gamla bekvämare namnen, ehuru från alla håll arbetas på att skaffa in 'långgrader' i den nordiska metriken, se Vigfusson & Powell, *Corpus boreale poet.*, Müllenhoff, *Deutsche Alterthumskunde* V, Gering, *Vortrag auf der Dessauer Philologenversammlung* 1885, och på detta ställe öfverför jag till och med den nordiska terminologien på den fornengelska metriken.